

بیانات در دیدار مدال‌آوران کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی اندونزی - 2 / مهر / 1397

بسم الله الرحمن الرحيم

امروز، روز بسیار شیرین و به یادماندنی‌ای است برای من. اولاً باید از خداوند متعال تشکر کنیم؛ ایام محرم، دهه‌ی عاشورا با عظمت، باشکوه، با حضور گرم و پرمعنای مردم، امسال بیش از سالهای گذشته سپری شد؛ و این جای شکرگزاری دارد. شماها بچه‌های اسلام، بچه‌های عاشورا، بچه‌های ارزشهای اسلامی هستید؛ به شماها افتخار میکنیم.

یک اشاره‌ای بکنم به این قضیه‌ی تلخ اهواز در دو روز قبل؛ این [حمله] نشان‌دهنده‌ی این است که ما در این راهی که داریم حرکت میکنیم - که راه افتخار، راه اعتلاء، راه پیشرفت است - دشمن زیاد داریم؛ این را همه‌ی شما باید در یاد داشته باشید دائماً که ما خیلی دشمن داریم. البته این کاری که اینها کردند، کار بزدلانه‌ای بود؛ [وقتی] با مسلسل حمله کنید، به یک عده‌ای که نه سلاح دارند، نه توان دفاعی دارند، خب معلوم است که یک عده‌ای به شهادت میرسند؛ اما کار، کار شجاعانه‌ای نیست، کار بزدلانه است. کار شجاعانه را جوانهای ما کردند؛ هرکدام در یک میدانی: شماها در میدان ورزش، یک عده‌ای در میدان دفاع مقدس، یک عده‌ای در میدان علم؛ آنها کارهای شجاعانه و باارزش است. ولی خب، به این دشمن هم [که بنا بر] آنچه تا امروز به من اطلاع داده‌اند، کار همین کسانی است که هر جا گیر میکنند در سوریه و عراق، آمریکایی‌ها میروند نجاتشان میدهند؛ کار آنها است، آنهايي که دستشان در جیب سعودی و امارات عربی است، البته گوشمالی خواهیم داد، گوشمالی سختی به آنها داده خواهد شد ان شاء الله.

در مورد کار شماها، من چند مطلب یادداشت کرده‌ام که به شما بگویم: اولاً همان‌طور که گفتم، مدال واقعی، خود شمايید؛ نیروی انسانی کارآمد، مؤمن، باهوش، جدی، پرتلاش، این بالاترین ارزش برای یک کشور است، نیروی انسانی این جور. با چنین نیروهای انسانی، در هر عرصه‌ای وارد بشویم، پیش خواهیم رفت؛ کما اینکه حالا در عرصه‌ی ورزش، الحمدلله پیش رفتیم. ملاحظه کردید، در رشته‌هایی که ما خیلی هم سابقه‌ای نداریم، بر بنیان‌گذار آن رشته پیروز میشویم؛ خانمها، دخترها، پسرها، در رشته‌های مختلف، مدال‌آوری دارند، مایه‌ی افتخارند. خب شماها پیروز شدید الحمدلله.

یک نکته این است که بدانید - و میدانید - جبهه‌ی استکبار جهانی، از هر پیروزی‌ای که ما به دست بیاوریم، عصبانی و خشمگین میشود - چه پیروزی در میدان ورزش، چه در میدان جنگ، چه در میدان علم - در هر میدانی ما پیروز میشویم، آنها عصبانی میشوند؛ پس پیروزی شما، در واقع پیروزی بر جبهه‌ی استکبار هم هست. آنها را شما شکست دادید، خشمگین کردید؛ مجبورند خون دل بخورند. میدانید، اینها حاضرند به داور پول بدهند و همه‌کار بکنند برای اینکه شماها پیروز نشوید در بخشهای مختلف؛ این جوری دشمنند. وقتی شما پیروز میشوید، در واقع آنها را از لحاظ روحی، از لحاظ احساسی شکست داده‌اید. فقط رقیب در میدان نیست که از شما شکست خورده، یک جبهه‌ی وسیع پشت‌صحنه هم از شما شکست خورده؛ برای همین هم هست که به شماها افتخار میکنیم.

من حقیقتاً، یعنی گاهی اوقات که یک پیامی به شماها میدهم بعد از پیروزی‌هایتان و اظهار تشکر میکنم، این از دل برآمده است، یعنی به معنای واقعی کلمه من از شماها متشکر میشوم، چون در واقع یک پیروزی ملی شما اهدا

میکنید به ملت ایران و آنها را خوشحال میکنید؛ این یک نکته.

یک نکته‌ی دیگر این است که در بعضی از مسابقات ورزشی ما، پیروزی ما توانسته میلیون‌ها انسان را در کشورهای دیگر خوشحال کند. مسابقه‌ی تاریخی ایران و آمریکا، مسابقه‌ی فوتبال معروف، در مصر، در بیروت، در خیلی از کشورهای دیگر مردم را خوشحال کرد؛ آنها از آن طرف با ما هیچ خویشاوندی‌ای ندارند، اما از پیروزی ما خوشحال میشوند؛ پس پیروزی شما یک جبهه‌ای را غمگین میکند - که چه بهتر که غمگین بشوند، دشمنان بشوند - یک مجموعه‌ی عظیمی از مردم را خرسند میکند، پیروزی آنها هم هست.

یک نکته این است که پیروزی‌های ما به وسیله‌ی دستگاه‌های تبلیغاتی دشمنان غالباً کتمان میشود. ما الان در مسائل علمی، پیروزی‌های بزرگی داریم، خیلی از مردم خودمان هم واقعاً نمیدانند؛ ما میدانیم. در تعداد قابل توجهی از رشته‌های علمی نوی دنیا ما جزو ده کشور اول دنیاییم، یعنی در دویست و چند کشور ما جزو ده کشور اول؛ گاهی جزو شش هفت کشور اول دنیا هستیم؛ اینها را معمولاً کتمان میکنند و نمیگویند؛ پیروزی‌های گوناگون را در میدانهای مختلف. [لکن] پیروزی در میدان ورزش را کسی نمیتواند کتمان کند؛ این امتیاز کار شما است؛ یعنی شما وقتی که در میدان ورزش پیروز میشوید، دیگر کسی نمیتواند این را انکار کند؛ این را همه‌ی دنیا، صدها میلیون انسان به چشم خودشان می‌بینند؛ این ارزش کار شما را بالا میبرد.

یک نکته‌ی بسیار مهم به نظر من، رفتار شماها است. شماها در میدان مبارزات ورزشی امسال - و در گذشته هم همین جور بوده - هویت ایرانی و اسلامی خودتان را به معنای واقعی کلمه نشان دادید؛ شخصیت اسلامی و ایرانی، هم در کارهای شما مردها، هم در کارهای این خانمها نشان داده شد. سجده کردید، دعا کردید، دختر ایرانی ما با رئیس جمهوری که میخواست به او دست بدهد چون نامحرم بود دست نداد؛ اینها خیلی ارزش دارد، اینها خیلی مهم است. [تلویزیون] اجتماع همین تیم کبدی این خانمها را نشان داد که سجده کردند؛ تلویزیون این را نشان داد؛ اینها خیلی باارزش است؛ اینها از لحاظ ارزش گذاری قابل محاسبه نیست، خیلی برتر از محاسبات مادی است. خانمهای ما که در میدان ورزش حاضر شدند، با وقار، با متانت حاضر شدند؛ همه با حجاب اسلامی و بعضی با حجاب بخصوص اسلامی ایرانی چادر که اصلاً چادر، نماد زن ایرانی است در همه‌ی دنیا، ظاهر شدند؛ اینها خیلی باارزش است؛ اینکه اهدا کردید مدالهایتان را به شهید، یا به مدافع حرم؛ یکی از قهرمانها، مدال آورها، مدالش را به شهید مدافع حرم هدیه کرد؛ یکی به عموی شهیدش هدیه کرد؛ اینها خیلی باارزش است؛ اینها نشان‌دهنده‌ی هویت انقلابی و اسلامی و ایرانی شما است؛ اینها است که یک ملت را بالا میبرد. خاضع شدن، خاشع شدن در مقابل هنجارهای تحمیلی استکبار افتخار نیست، افتخار اینها است؛ این قهرمان اصیل است. بعضی از کشورها قهرمان دارند، [اما] قهرمان اجاره‌ای؛ از این کشور، از آن کشور اجاره میکنند قهرمان را؛ آن قهرمان اجاره‌ای نمیتواند نمایشگر هویت آن ملت باشد. قهرمان اصیلی که از دل ملت برخاسته، میتواند ملت خودش را نمایندگی کند، و نمایش بدهد هویت ملت خودش را؛ این کار را شماها کردید، و این خیلی باارزش بود.

من میخواهم به شما بگویم نبادا شما را بترسانند؛ نبادا به شما بگویند که اگر فلان مسابقه را ندهید، اگر فلان کار را نکنید، اگر فلان جور ظاهر نشوید، فلان فدراسیون بین‌المللی، فلان تشکیلات بین‌المللی از شما ناراضی میشود؛ به درک که ناراضی میشود، هیچ غلطی نمیتواند بکنند. این آقای علیرضای (۱) ما را تهدیدش کردند، الحمدالله امسال رفت قهرمان شد و برگشت. پارسال در آن مسابقه حاضر نشد، یعنی در واقع شکست را به یک معنا قبول کرد برای

یک ارزشی ؛ هم او را تهدید کردند، هم فدراسیون کشتی را تهدید کردند. تسلیم این تهدیدها نشوید، کار خودتان را بکنید، راه خودتان را بروید، هدف خودتان را دنبال کنید. میدان ورزش، میدان ترس و بیم و ملاحظه نیست، میدان شجاعت و اقدام و پیش رفتن است. ارزشها را و اصالتها را نمیشود زیر پا گذاشت برای اینکه حالا ما یک جا مثلاً یک مدالی به دست بیاوریم. اینکه روی سینه‌تان شما مینویسید «یا علی»، «یا زینب» خیلی ارزش دارد ؛ این واقعاً بی‌نهایت ارزش دارد. اینکه سجده میکنید بعد از پیروزی، بی‌نهایت ارزش دارد. گفتم، اینها واقعاً به حساب نمی‌آید، و در محاسبات مادی نمیگنجد ؛ اینها را توجه داشته باشید. به‌هرحال این هویت با ارزش را نگذارید مغلوب انفعال در مقابل خواستها و هنجارهای دروغین و غلط و باطل تحمیلی بعضی‌ها بشود.

یک نکته‌ای که می‌خواهم به شماها بخصوص سفارش کنم [اینکه] قهرمانها زیر چشمند دیگر، همه‌ی شما زیر نظرید، زیر نظر مردمید، مردم شماها را میشناسند ؛ اما فقط در میدان ورزش شما را نمی‌شناسند، در خیابان و در محل کار و امثال اینها هم شما را می‌شناسند. شما میتوانید الگوی صلاح و نجابت و شرافت و طهارت باشید ؛ رفتارتان را در بیرون میدان قهرمانی و میدان ورزش هم جوری تنظیم کنید که با آن رفتار خوبی که در میدان ورزش دارید تطبیق کند. گاهی داشتیم بعضی‌ها را که در میدان ورزش خوب درخشیدند اما بعد، بیرون جوری عمل کردند که آن عمل مناسب نبوده.

میتوان قهرمان بود و متواضع بود، میتوان قهرمان بود و متدین بود، میتوان قهرمان بود و یک مادر خوب بود -یکی از این خانمها نشان داد که مادر خوبی است- و میتوان قهرمان بود و یک انقلابی پیشرو بود ؛ اینها چیزهایی است که شما باید ان شاءالله آویزه‌ی گوش کنید و به آن توجه داشته باشید.

این را هم من بگویم اینجا، گاهی قهرمانی با نرفتن به میدان است. ببینید، اینکه جنجال میکنند که چرا شما با رژیم صهیونیستی مسابقه نمیدهید، چرا با او کشتی نمیگیرید، چرا چه نمیکنید، اینها به‌خاطر این است که [میخواهند] جمهوری اسلامی را و ملت ایران را از راه محکم و مستقیمی که از اول انقلاب حرکت کرده منحرف کنند.

ما از اول انقلاب گفتیم دو رژیم را قبول نداریم ؛ نه اینکه رابطه نداریم، اصلاً قبول نداریم ؛ یکی رژیم صهیونیستی بود، یکی هم رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی بود ؛ همینهایی که امروز در دنیا دم از حقوق بشر و این حرفها میزنند، هم با این رژیم -که تا حالا هم دنبالش هستند- هم با رژیم آفریقای جنوبی تا آن لحظه‌ی آخر ارتباط داشتند ؛ یعنی رژیمی که یک گروه کوچک سفیدپوست بر یک جمعیت میلیونی سیاه‌پوست صاحب سرزمین، مسلط بودند ؛ این سفیدپوست‌ها از انگلیس رفته بودند، انگلیسی بودند در اصل ؛ سالهای متمادی، شاید قریب صد سال -الان درست یادم نیست- بر این کشور مسلط بودند ؛ ما گفتیم ما این را قبول نداریم. آفریقای جنوبی مال مردم آفریقای جنوبی است، نه مال اشغالگران انگلیسی.

این آقای نلسون ماندلا (۲) که از زندان آزاد شده بود، آمد نشست داخل همین اتاق، همین‌جا که شماها نشسته‌اید -قبل از اینکه رئیس‌جمهور بشود- نشستیم، من برایش ماجرای امام را شرح دادم، مبارزه‌ی امام را ؛ گفتم مبارزه‌ی امام این جوری بود، از تیر و تفنگ و کودتا و مانند اینها استفاده نکرد، به مردم عرضه کرد، دل مردم را قانع کرد، مردم با تن خودشان آمدند در خیابان. هیچ رژیمی نمیتواند با مردمی که با تن خودشان شجاعانه می‌آیند در خیابان، مقابله کند و پیروز [شود] ؛ فهمیدم که در دلش تأثیر کرد ؛ ماندلا از اینجا که رفت، تظاهرات خیابانی

آفریقای جنوبی راه افتاد، ادامه پیدا کرد تا وقتی که رژیم آپارتاید (۳) را ساقط کردند. این یکی هم ساقط میشود، این یکی رژیم هم واقعاً رژیم نژادپرست و آپارتاید غاصب کذاب خبیث صهیونیستی است، این هم ساقط خواهد شد؛ ما با این مسابقه نمیدهیم؛ این قهرمانی است؛ اینکه قهرمان ما و پهلوان ما حاضر نشود برود با این کشتی بگیرد یا مسابقه بدهد یا هر مسابقه‌ی دیگری، این «قهرمانی» است. اینکه قهرمان ما حاضر بشود زمین بخورد برای اینکه مجبور نشود برود با او طبق پروتکل‌های (۴) بین‌المللی مسابقه بدهد، این قهرمانی است. من به این آقای علیرضای کریمی پارسال که آمد اینجا گفتم، گفتم تو قهرمانی؛ اینکه رفتی -یعنی کاری کردی که مجبور نشوی با او مسابقه بدهی ولو شکست را قبول کردی، برای یک کشتی‌گیر سخت است دیگر، میتواند بزند اما نزند و بخورد، این خیلی سخت است - این سختی را که شما قبول کردید، این قهرمانی است، قهرمانی واقعی این است. به‌رحال همه‌ی شماها جوانهای باارزشی هستید، دخترها، پسرها؛ در هر رشته‌ای که کار میکنید، باارزشید. کار ورزش قهرمانی را ادامه بدهید؛ تا وقتی که میتوانید و مایل هستید، ادامه بدهید؛ و ورزش قهرمانی یک قلّه است؛ این ورزش قهرمانی بایستی موجب بشود که مردم به سمت این قلّه حرکت کنند؛ نه اینکه همه ورزش قهرمانی کنند بلکه همه ورزش کنند، یعنی ورزش باید در چشم مردم شیرین بشود؛ از جوانها گرفته تا پیرها مثل ما؛ همه باید ورزش کنند، که ما هم حالا به تناسب پیری خودمان ورزش میکنیم، البته ورزش پیرانه.

ان شاء الله که موفق باشید، ان شاء الله که همه‌ی شما خوب باشید، خوشبخت باشید. و این انگشتی را که من به اینها وعده دادم، بهشان بدهید -بله، هم به خانمها، هم به آقایان - ان شاء الله که موفق باشند، من هم دعایتان میکنم.

والسلام علیکم

(۱) علیرضا کریمی

(۲) رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی

(۳) یکی از اشکال تبعیض نژادی و تفکیک قومی یا نژادی

(۴) تشریفات